

jeg ikke havde opnaaet noget Resultat. Men det ærede Medlem glemmer, hvad jeg lige har udviklet her, at Højre derude har indrettet Valgretten paa Frederiksberg saaledes, at den desværre ikke er almindelig, og Resultatet af Valget viser tydeligt nok, at havde der været almindelig kommunal Valgret paa Frederiksberg, vilde der i dette Øjeblik have siddet et andet Flertal i Kommunalbestyrelsen, end der gør. Jeg har aldrig gjort mig til af, at mine Argumenter havde stor Indflydelse paa Overklassen her i Landet, men til at oplyse Underklassen om dens virkelige Interesse: tror jeg, jeg har haft nogen Evne, og jeg tror ogsaa, det vilde have virket, hvis vi havde haft almindelig kommunal Valgret paa Frederiksberg.

Det ærede Medlem (Maegaard) talte om, at her kunde man ikke tale om Æbler og Pærer, det var ikke nogen Handel. Nej, det er det ikke, Lovgivningsmagten skal naturligvis aldrig indlade sig i en Handel med private om deres Interesser. Men det ærede Medlem har paa-staaet, at Gennemførelsen af dette Lovforslag ikke vil vanskeliggøre den senere Indførelse af en Grundværdistigningsafgift. Den Sammenhæng har jeg peget paa, og jeg har dog uimodsigelig Ret i, at Grundejerne vil rejse langt større Modstand mod Gennemførelsen af en Værdistigningsskat, naar de i Forvejen har faaet de kommunale Grundskatter fikseret, end de vil gøre, naar de to Ting følges ad, saaledes at de paa en Gang kan faa det, de gerne vil have, Grundskatterne fikseret, og det, de mindre gerne vil have, en Værdistigningsafgift.

Det ærede Medlem sagde, at de frederiksbergske Grundejere slet ikke havde haft nogen Indflydelse paa denne Sag. Det var en meget dristig Paastand. Initiativet er ikke taget af Kommunalbestyrelsen. Gang paa Gang har Frederiksberg Kommunalbestyrelse, baade med demokratisk og med konservativt Flertal, modsat sig et saadant Krav fra Grundejernes Side. Men Gang paa Gang har Grundejerne taget Initiativet til at rejse Sagen og gjort deres Indflydelse gældende. De er gaaet saa stærkt paa, at de til sidst har overvundet den berettigede kommu-

nale Modstand derimod og har faaet det konservative Flertal, der nu er derude, til at gaa med. De har vist sig i Besiddelse af en saa stor Indflydelse, at Sagen er blevet gennemført i Landstinget, og nu haaber de ogsaa, at deres Indflydelse maa være stor nok til, at den kan blive gennemført i dette høje Ting. Saaledes er i Virkeligheden Stillingen.

Jeg skal dernæst gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem fra Kellertup (N. P. Jensen). Han sagde, at han var meget glad ved dette Lovforslag, men føjede til, at han ogsaa vilde være imod Indførelsen af en Grundværdistigningsskat paa Frederiksberg, fordi han overhovedet var imod saadanne lokaliserede Grundværdistigningsskatter, og i denne Forbindelse sagde han om Jernbaneskylden, at den havde han altid været en Modstander af, og han vilde ikke røre den med en Ildtang. Det er en meget dristig Udtalelse; thi jeg staar her med Rigsdagstidenden i min Haand med en Tale, det ærede Medlem holdt den 18. Marts 1910, hvori han anbefaler Jernbaneskyldlovsforslaget til Gennemførelse. Det ærede Medlem erklærede den Gang, at havde der været Tale om en vedvarende Jernbaneskyld, en vedvarende Skat, havde han ikke kunnet stemme for Lovforslaget, men som det var nu — og som det blev gennemført —, vilde han stemme derfor. Det maa jeg antage, at det ærede Medlem ved tredje Behandling har gjort i Overensstemmelse med sine Udtalelser ved første Behandling. Det ærede Medlem har altsaa ganske glemt sit Standpunkt den Gang. Det, han nu erklærer, at han aldrig vil røre ved med en Ildtang, anbefalede han for 3 Aar siden. Han har altsaa den Gang gjort sig skyldig i en meget forhastet Handling, ikke tænkt tilstrækkelig over Sagen. Nu, da han har haft 3 Aar til at tænke over den, er det ham klart, at Jernbaneskylden er af den Art, at han ikke vilde røre ved den med en Ildtang. Han har endogsaa glemt sine Udtalelser i den Grad, at det nu er gaaet op for ham, at han overhovedet aldrig har kunnet tænke sig at kunne røre ved den med en Ildtang. Hans eget Standpunkt for 3 Aar siden er endogsaa gaaet ham af Minde, hvilket viser,